

Lūkas 1:26-38

Bet sestajā mēnesī eņģeli Gabriēlu Dievs sūtīja uz Galilejas pilsētu Nacareti pie jaunavas, kas bija saderināta vīram, kam vārds Jāzepts, no Dāvida cilts, un jaunavas vārds bija Marija. Un eņģelis, pie viņas ienācis, sacīja: "Esi sveicināta, tu apžēlotā, Tas Kungs ar tevi!" Bet viņa iztrūkās par viņa valodu un domāja pie sevis: kas tas par sveicienu? Un eņģelis sacīja:

"Nebīsties, Marija, jo tu žēlastību esi atradusi pie Dieva. Un redzi, tu tapsi grūta savās miesās un dzemdēsi Dēlu, un sauksi Viņa vārdu: Jēzus. Tas būs liels, un Viņu sauks par Visuaugstākā Dēlu, un Dievs Tas Kungs Tam dos Viņa tēva Dāvida troni, un Viņš valdīs pār Jēkaba namu mūžīgi, un Viņa valstībai nebūs gala." Bet Marija sacīja eņģelim: "Kā tas var notikt? Jo es vīra neapzinu." Tad eņģelis atbildēja un uz to sacīja: "Svētais Gars nāks pār tevi, un Visuaugstākā spēks tevi apēnos, tāpēc Tas, kas no tevis dzims, būs svēts un taps saukts Dieva Dēls. Zini, Elizabete, tava radniece, savā vecumā arī ir grūta ar dēlu un iet tagad sestajā mēnesī - tā, ko dēvē neauglīgu, jo Dievam nekas nav neiespējams."

Bet Marija sacīja: "Redzi, es esmu Tā Kunga kalpone, lai notiek ar mani pēc tava vārda." Un eņģelis no viņas aizgāja.

“Stāvoklī ar Dievu”

Dr. Džims I. Lembs, Luterāņi Dzīvībai ASV
www.lutheransforlife.org

Kāpēc Ziemassvētku teksts parādās pašā Gavēņa laika vidū? Ja jūs klausījāties uzmanīgi, jūs pamanījāt, ka šis teksts nav par Jēzus dzimšanu. Tas ir par Jēzus ieņemšanu. Ja mēs svinam Ziemassvētkus 25.decembrī, tad mēs darām pareizi, svinēdami Viņa ieņemšanu tieši 9 mēnešus pirms Ziemassvētkiem- 25.martā. Šī tradīcija tiek saukta par Pasludināšanas dienu, jo šo ziņu Dieva eņģelis pasludināja Marijai. Pasludināšanas diena iezīmē Marijas grūtniecības sākumu, ļoti īpašas grūtniecības sākumu. Marija bija stāvoklī un gaidīja Dievu. Tā kā mēs varbūt neesam pieraduši šādi par to domāt, iespējams labs sākums būtu parādīt, ka kristietībā tā nav jauna doma.

Sāksim tieši tur, kur mums vienmēr vajadzētu sākt- ar Svētajiem Rakstiem. Mūsu tekstā ir skaidrs, ka tas, kas bija ieņemts jaunavas Marijas miesās bija Dievs. 31.pantā eņģelis Marijai apsola divas lietas: **“Tu tapsi grūta savās miesās”**—tas ir, ieņemsi bērnu, būsī stāvoklī—un **“dzemdēsi Dēlu .”** Viņš, bērns, kas ir ieņemts, tas kuram jādzimst, tiks saukts **“par Visuaugstākā Dēlu”**, citos vārdos, Dievu. 35.pantā eņģelis saka **“Tas, kas no tevis dzims, būs svēts un taps saukts Dieva Dēls .”** Piedzims Svētais. Viņš vēl nav piedzimis, bet tik un tā Viņš tiek saukts par Svēto, citos vārdos- Dievu.

Pasteidzoties tekstā mazliet tālāk, 43.pantā Elizabete sauc Mariju: **“mana Kunga māte .”** Vārds “Kungs” kā tas lietots Lūkas evaņģēlija 1.nodaļā, Jaunajā Derībā vienmēr tiek lietots kā sinonīms Vecajā Derībā sastopamajam vārdam “YAHWEH”, kas ir Dieva vārds. Elizabete saka jau tikšanās brīdī ka Marija ir Dieva Tā Kunga māte. Svarīgi ir arī ievērot, ka tā kā Marija devās pie Elizabetes nekavējoties, Jēzus nebija lielāks par adatas galu un varēja vel nebūt implantējies Marijas dzemdes sienīnā! Lūk ko Elizabete sauc par savu Kungu un Dievu.

Tātad, mums ir bagātīgi pierādījumi Rakstos, kas apstiprina šo domu. Bet vai tā nav viena cilvēka interpretācija par tēmu? Nē! Baznīca to ir apstiprinājusi gadsimtiem ilgi. Palūkosimies vispirms uz mūsu reformācijas laika ticības apliecinājum, zem kurām mēs parakstāmies, jo tās pareizi izskaidro Rakstus.

“Mēs ticam, mācām un apliecinām, ka cilvēka Dēls pēc savas cilvēciskās dabas, paaugstināts pie visvarenā, augstā Dieva labās rokas un varenības reliter, tas ir, patiesi un īstenībā, jo šis cilvēks tika uzņemts Dievā jau tad, kad no Svētā Gara tika ieņemts mātes miesās, un jau tad Viņa cilvēcība bija personas vienībā ar visaugstākā Dieva Dēlu” (Konkordijas formula (1577) Epitome 8 artikuls 10 punkts)

Pazīstamais 50-to gadu teologs Franciss Pīpers raksta: *“Raksti saka, kā jau iepriekš ticis izcelts, ka ne tikai pieaudzis cilvēks, ne tikai pusaudžu vecuma puisis, ne tikai zīdāinis mātes rokās, bet embrijs mātes miesās ir Dievs Tas Kungs.”* (Kristīgā Dogmatika VI. II p. 84)

Marija bija stāvoklī ar Dievu. Tas var skanēt mazliet savādi mūsu ausīm, bet tas nav nekas jauns. Tā ir Svēto rakstu, Luterisko ticības apliecību un cienījamu Bībeles pētnieku mācība.

Vēl viena nozīme, ko šeit varam aplūkot, ir kā šī tēma attiecas uz gavēņa laiku. Tā kā Marijas pasludināšanas diena vienmēr ir 25.martā, tā gandrīz vienmēr būs Gavēņa laikā. Vienmēr mēs saskaramies ar divām tēmām. To var redzēt dienas kolektas lūgšanā:

“Mēs lūdzam Tevi, Kungs, izlej savu žēlastību turpmāk uz mums, ka mēs, kas esam iepazinuši Tava Dēla, Jēzus Kristus iemiesošanu caur eņģeļa vēsti, ar Viņa krustu un ciešanām tiekam vadīti uz Viņa augšāmcelšanās godību, caur mūsu Kungu Jēzu Kristu, kas kopā ar Tevi un Svēto Garu dzīvo un valda tagad un mūžīgi.”

Dr. Pīpers, kuru citējām iepriekš, veic lielisku darbu, savienodams abas tēmas. Viņš raksta: “Kristus izgāja cauri visiem mūsu eksistences stāvokļiem, lai varētu pilnībā labot mūsu nešķīsto ieņemšanu un dzimšanu.”(Ibid.)

Marija bija stāvoklī ar Dievu. Viņai bija jābūt. No tā ir atkarīga mūsu pestīšana. 51.psalms mums saka, ka mēs esam ieņemti un dzimuši grēkā. (Psalms 51:7) Jesaja saka mums, ka visi labie darbi, ko mēs darām, kamēr dzīvojam savu dzīvi, ir kā “sārņains tērps” (Jesajas 64:6) Pāvils saka, ka mūsu grēka alga ir nāve (Romiešiem 6:23) un viss, ko mēs esam pelnījuši, ir Dieva dusmas un sods (Efeziešiem 2:3). Bet Jēzus izgāja caur visiem šiem stāvokļiem mūsu vietā. Viņš ieņēma mūsu vietu mātes klēpī un dzemdībās, atpestīdams mūs no mūsu grēcīgā iesākuma. Viņš ieņēma mūsu vietu, dzīvodams Savu dzīvi mūsu dēļ un apsegdams mūsu darbu netīrās lupatas ar Saviem perfektajiem darbiem. Viņš ieņēma mūsu vietu pie krusta, atpestīdams mūs no elles soda. Viņš ieņēma mūsu vietu kapā un cēlās augšā, atpestīdams mūs no nāves varas un dodams mums stipru un drošu cerību. Izpratne, ka Marija bija stāvoklī ar Dievu, dod daudz lielāku nozīmi pantiem no vēstules Ebrejiem, kas mums saka, ka Jēzus tapis visās lietās cilvēkiem līdzīgs – līdz pat attīstībai mātes miesās- izņemot, protams, to, ka Viņš bija bez grēka. (Ebrejiem 2:14, 4:15)

Marija bija stāvoklī ar Dievu. No tā ir atkarīga mūsu pestīšana. Bet mēs vel neesam beiguši mācīties no šīs grūtniecības. Tā mūs arī māca par Dieva lielo mīlestību pret cilvēka dzīvību. Dievs bija iesaistīts šā bērna ieņemšanā un Viņš tāpat bija iesaistīts arī mūsējā. Raksti saka, ka Viņa rokas mūs veidoja mātes miesās. (Psalms 139:13) Viņa rokas radījušas un veidojušas tevi mātes miesās.(Jesajas 44:2) Tu neesi kaut kādu bioloģisku savienojumu produkts. Jums visiem varētu būt uzlīme uz muguras, kas paziņotu: “Dieva roku darbs”. Tas dod dzīvībai vērtību. Arī tavai dzīvībai. Tā ir vērtība, kas nav atkarīga no tā cik labi tu vari redzēt vai dzirdēt, staigāt vai runāt, vai domāt, vērtība, kas nav atkarīga no tā, kā tu izskaties vai jūties, vērtība, kas nemainās atkarībā no tavas veselības stāvokļa vai no tā, ka tavā dzīvē ir vai nav ciešanas. Tu esi vērtīgs Dievam, jo Viņš tevi veidoja un Viņš tik ļoti mīlēja to, ko veidojis, ka tika ieņemts mātes miesās, piedzima kūtī, cieta pie krusta, tika apglabāts kapā. Tad Viņš cēlās augšā, lai teiktu “Jā” tam visam un lai teiktu “Jā” tev, lai dotu tev Savu uzvaru pār nāvi un kapu. Tā ir mīlestība. Un kad Viņš ar Savām dārgajām asinīm ir samaksājis tik augstu cenu par tevi, Viņam ir vēl viens iemesls, lai uzskatītu tevi par vērtīgu. Viņš ir tevi atpestījis.

Dievs mīl dzīvību no ieņemšanas brīža.

Dzīvība ir Viņa radošo roku darbs.

Dievs mīl dzīvību no ieņemšanas brīža.

Dzīvība ir Viņa pestījošo roku darbs.

Kad mēs uzlūkojam Dieva lielo mīlestību uz dzīvību un redzam, ka katra dzīvība no ieņemšanas brīža ir dzīvība, ko radījis Dievs un par kuru Jēzus Kristus ir miris, kā gan mēs spētu nemīlēt dzīvību? Taču mūsu valstī mēs esam ierobežojuši šo mīlestību it kā tā attiektos tikai uz tiem, kas jau ir dzimuši. Pat kristieši un kristiešu baznīcas ir kritušas par upuri domai, ka mazulis mātes miesās ir kaut kādā veidā mazāk mūsu mīlestības vērts. Mēs esam padevušies dažādiem izteicieniem, lai attaisnotu savu nostāju:

“Aborts...., nu tas ir politisks jautājums, kas neiederas baznīcā”,

“Aborts ir sociāla problēma un mēs esam šeit tikai, lai izplatītu Evaņģēliju.” vai arī

“Es personīgi esmu pret abortu, bet uzskatu ka man jāaizstāv sievietes tiesības izvēlēties”.

Mēs esam ļāvušies uzpirkties ar meliem par šo “izvēli”, neatvēlot laiku, lai apdomātu, ko šī izvēle nodara bērnam, kuru radījis Dievs un par kuru Jēzus ir miris. Mēs aizstāvam šīs tiesības, neapsverot, ko šī izvēle nodara sievietei. Parunāsim par to nedaudz vairāk.

Dievs mīl dzīvību no ieņemšanas brīža. Kā gan mēs varētu nemīlēt dzīvību jau no ieņemšanas brīža? Tomēr mūsu mīlestība arī nedrīkst šeit apstāties. Kādai svētdienas skolas bērnu grupai tika lūgts uzrakstīt vēstuli Dievam. Mazais Nans rakstīja: “Dārgais Dievs, domāju, ka Tev tas ir ļoti grūti mīlēt visus un katru uz visas pasaules. Mēs esam tikai četri cilvēki mūsu ģimenē un man to nekad neizdodas izdarīt.” Nostājai par cilvēka dzīvības vērtību jābūt kam vairāk kā tikai būšanai pret abortu. Tas nozīmē arī mīlēt visus un ikvienu. Tas nozīmē būt “Par dzīvību” visās stadijās un stāvokļos. Tas nozīmē būt līdzjūtīgam pret tiem, kas nokļuvuši smagās situācijās un pret tiem, kas izdarījuši kļūdas. Tas nozīmē darīt visu, ko varam, lai cilvēki nenonāktu šajās situācijās. Mums jāizturas pret mūsu jauniešiem ar cieņu un jāpalīdz viņiem saprast, ka viņi var pieņemt labus, Dievam patīkamus lēmumus. Viņi var izvēlēties mīlēt savu nākamo dzīvesbiedru jau tagad, pat pirms viņi uzzina, kurš tas ir, saglabājot sevi šim cilvēkam laulībā.

Kad notiek kļūdas mums jāreaģē ar līdzjūtību, nevis nosodījumu. Šeit vajadzīgs mīlestības pilns, kristīgs atbalsts. Kāda jauna sieviete, kas cīnījās ar aborta sekām, sacīja, ka, ja kaut viens cilvēks būtu viņu iedrošinājis to nedarīt, viņa to nebūtu izdarījusi. Bet nebija neviena. Ir grūtniecības palīdzības centri, kas uzņemtu šādu sievieti un pieņemtu viņu, piedāvātu viņai Jēzus Kristus mīlestību un piedošanu un aprūpētu viņu grūtniecības laikā un pēc tās. Tāda ir kristīgās līdzjūtības atbilde.

Ir vēl kāda joma, kas sauc pēc lielas kristiešu līdzjūtības. Ir ļoti daudz sieviešu un vīriešu, kas dzīvo vainas apziņā, izmisumā un bezcerībā sava aborta lēmuma dēļ. Aborts liekas tik ātra un viegla atbilde. Lielie aborta meli saka: “Tev patiesībā nav citas izvēles, bet neuztraucies, tas nesāpēs un pavisam drīz būs galā.” Trīs meli. Abortam ir alternatīvas, kuras saglabā dzīvību. Aborts pat ļoti sāp. Tas ievaino fiziski, ievaino emocionāli, tas ievaino garīgi. Un mēs tagad zinām, ka pēc 34 gadiem un 47 miljoniem abortu (18 neatkarības gadiem un vismaz 350 tūkstošiem abortu Latvijā [Tulk.piez.]) nekādi nevar izbeigt abortu. Spiediens par labu abortam mūsu sabiedrībā ir ļoti augsts. Šis spiediens nāk no meiteņu draugiem, vecākiem, paziņām, konsultantiem. Tik daudzas sievietes, dodamās uz aborta operāciju, patiesībā to nemaz nevēlas darīt. Tāpēc aborta emocionālās un garīgās sekas ir tik smagas.

Atkal un atkal no sievietēm, kurām ir bijis aborts, ir dzirdams viens izteiciens: “Šis grēks ir pārāk liels. Pat Jēzus to nevar piedot.” Cilvēkiem, kas cieš no savām nepareizajām izvēlēm, nav vajadzīgs baznīcas vai dzīvības aizstāvju nosodījums. Viņiem vajadzīga līdzjūtība. Viņiem atkal un atkal jādzird par Dieva mīlestību, kas sūta Jēzu Kristu, kas izglābs Viņa ļaudis no viņu grēkiem. Tieši tāpēc baznīca, vairāk kā jebkurš cits, uzdrošinās atteikties no šiem attaisnojumiem, ka tie ir tikai politiski jautājumi. Šī lieta rada ļoti daudz sāpju un ļoti daudz ievainojumu. Tas dod iespēju Dieva ļaudīm ne tikai saukt nepareizas lietas par nepareizām, bet ar stingru nostāju un līdzjūtību pasludināt, ko Dievs Jēzū Kristū ir darījis, lai dotu cerību tiem, kas ir izdarījuši sliktas lietas.

Kamēr jūs gavēņa laikā turpināt gatavoties Lielajai piektdienai un Lieldienām, atcerieties, ka tas viss nesākās Ziemassvētkos, bet gan ar Jēzus ieņemšanu, ar Marijas grūtniecību. Ar ļoti īpašu grūtniecību. Marija bija stāvoklī ar Dievu. Jēzus bija Dievs un cilvēks no ieņemšanas brīža, un no šī ieņemšanas brīža Viņš bija Jēzus, Glābējs, kurš ieņēma mūsu vietu, lai nestu mūsu grēkus.

Cik ļoti Dievs mūs mīl!

Kādā mīlestībā mēs varam dalīties ar citiem no ieņemšanas brīža!

Āmen.

Materiāls sagatavots ar Lutherans For Life (ASV) atļauju. Pārpublicējot atsauce obligāta.